

DOMINGO 2 DESPOIS DE NADAL A

PRIMEIRA Sir 24, 1-4. 12-16 (gr 1-2. 8-12)

A sabedoría de Deus habitará no pobo elixido

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DO ECLESIAÍSTICO

A Sabedoría fai a propia louvanza
e gábase no medio do seu pobo;
Abre a boca na asemblea do Altísimo,
proclama a súa gloria diante do seu exército:

- "Eu saín da boca do Altísimo
e recubrín a terra como a néboa;
plantei a miña tenda no máis alto
e pousei o meu trono nunha columna de nubes.
Foi entón cando o creador universal me ordenou
e o que me formou fíxome plantar a tenda
dicíndome: A finca en Xacob,
colle por herdanza a Israel.
Antes dos séculos, desde o comezo, creoume
e endexamais non deixarei de existir;
oficiei na súa tenda santa, diante del,
e deste modo estableceume en Sión;
do mesmo xeito, fíxome acougar na súa cidade amada,
Xerusalén, onde goberno.
Botei raiceiras nun pobo de moita sona
e teño a miña herdanza na parcela do Señor.

SALMO RESP. Sal 147, 12-13. 14-15. 19-20

R/ (Xn 1, 14): O Verbo fíxose carne, e habitou entre nós

Ou: Aleluia

Glorifica ao Señor, Xerusalén,
louva o teu Deus, Sión.
El reforza os ferrollos das túas portas
e bendice os teus fillos no teu seo.

Establece a paz nos teus confíns
e fártate de flor de trigo.
El manda á terra a súa mensaxe
e a súa palabra corre lixeira.

El anuncia a Xacob os seus proxectos,
os seus estatutos e mandatos a Israel.
Non fai así con outros pobos
que descoñecen as súas decisións.

SEGUNDA Ef 1, 3-6. 15-18

Predestinounos a sermos fillos de adopción por medio de Xesús

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA
NA CARTA DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS EFESIOS**

¡Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que por medio de Cristo nos bendiciu no ceo con toda clase de bendicións do Espírito! Porque nos escolleu antes da formación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha perante El polo amor.

El decidiu xa daquela profillarnos por medio de Xesús Cristo, para El, conforme o designio da súa vontade.

Por iso, tamén eu, tendo oído falar da vosa fe no Señor Xesús e do voso amor a todos os crentes, non paro de lle dar grazas a Deus por vós, recordándovos nas miñas oracións, de xeito que o Deus do noso Señor Xesús Cristo, o Pai glorioso, vos conceda espírito de sabedoría e de revelación, para coñecer o ben; que manteña iluminados os ollos da vosa alma, para que comprendades as esperanzas que abre a súa chamada, a riqueza que supón a súa gloriosa herdanza destinada aos crentes.

ALELUIA Cf 1 Tim 3, 16

Gloria a ti, Cristo, predicado a todos os pobos;
gloria a ti, Cristo, a quen se cre no mundo enteiro

DOMINGO 2 DESPOIS DE NADAL A

EVANXEO Xn 1, 1-5. 9-14 (breve)

O Verbo fíxose carne e habitou entre nós

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.
Ela estaba no principio onda Deus.
Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.
Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz aluma na tebra,
e a tebra non a deu apagado.
(A Palabra) era a verdadeira luz
que aluma a todo home
que vén a este mundo.
Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.
Veu á súa propiedade,
e os seus non a acolleron.
Pero a cantos a recibiron,

-aos que cren no seu nome-
Deulle o poder
de seren fillos de Deus.
Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
senón de Deus.
E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vimos a súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de graza e de verdade.

DOMINGO 2 DESPOIS DE NADAL A

EVANXEO Xn 1, 1-18 (longo)

O Verbo fíxose carne e habitou entre nós

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.
Ela estaba no principio onda Deus.
Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.
Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz aluma na tebra,
e a tebra non a deu apagado.
Houbo un home
mandado por Deus:
o seu nome era Xoán.
Este veu de testemuña
para dar testemuño da luz,
para que todos cresen por el.
Non era el a luz,
senón que veu para dar testemuño da luz.
(A Palabra) era a verdadeira luz
que aluma a todo home
que vén a este mundo.
Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.
Veu á súa propiedade,
e os seus non a acolleron.
Pero a cantos a recibiron,
-aos que cren no seu nome-
deulle o poder

de seren fillos de Deus.
Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
senón de Deus.
E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vimos a súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de graza e de verdade.
Xoán dá testemuño del,
exclamando:
Este évos de quen eu dixen:
"O que vén detrás miña,
pasa diante miña,
pois existía primeiro ca min".
E da súa abundancia
recibimos todos nós
graza e máis graza.
Pois a Lei deuse
por medio de Moisés;
a graza e a verdade
realizáronse por Xesús Cristo.
A Deus ninguén o viu;
o Unixénito, que está no seo do Pai,
foi quen nolo revelou.